

בתי המשפט לענייני משפחה בראשון לציון

ה"ט 13-01-22857-א. נ' ר.

בפני כב' השופט נחשון פישר

המבקשת: ק.א.

ע"י ב"כ עו"ד ליטל קוזקוב

נ ג ד

המשיב: ש.ר.

ע"י ב"כ עו"ד ליאת רוגל לוי

החלטה

1. ביום 19.03.2013 התקיים דיון אשר נסוב סביב בקשתה של המבקשת כי יינתן צו הגנה, בשל פגיעה אשר נגרמה לכאורה, לרכב בו עושה היא שימוש, פגיעה אותה ייחסה המבקשת למשיב, ומשנדחתה בקשתה סברתי כי נכון במקרה זה לעשות שימוש בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, ולחייב את המבקשת בהוצאות בשל השימוש לרעה אשר סבור אני כי עשתה בהליך המשפטי (להלן: "החוק למניעת אלימות במשפחה").
2. אל נוכח העובדה כי המבקשת מיוצגת ע"י עו"ד מטעם הלשכה לסיוע משפטי, התבקשו ב"כ הצדדים להגיש סיכומים לעניין ההוצאות בנסיבות האמורות וזאת עוד בטרם תינתן החלטה בעניין.
3. ביום 14.04.13 הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי, על החלטת בית המשפט הזה, במסגרתה נדחתה הבקשה לצו הגנה. משכך, הרי שביום 22.04.13 ניתנה החלטה נוספת בה נקבע כי החלטה משלימה לעניין ההוצאות, תינתן עם סיום הליך הערעור ובהתאם לתוצאותיו.

4. ביום 9.9.13 הוגשה הודעה לבית המשפט ולפיה ביום 28.8.2013 נדחה ערעורה של המשיבה ונפסק כי בשים לב להיקף ומהות ההליך חויבה המערערת לשלם סך של 2,000 ₪ למשיב.
5. החלטת בימ"ש זה אשר היתה הבסיס להגשת הערעור כאמור, ראשיתה בכך כי ביום 12.01.2013 הגישה המבקשת תלונה נגד המשיב במשטרת ישראל בגין נזק במזיד לרכב ופגיעה בפרטיות. כבר באותו היום, נעצר המשיב ע"י משטרת ישראל, ולאחר ששהה לילה במעצר, כשהובא לדיון בהארכת מעצרו, הורה ביהמ"ש על מעצר בית למשך 3 ימים ובתנאי שיפקיד המשיב סך של 5,000 ש"ח במזומן, ערבות אישית וערבות צד ג'. עוד ביום 10.03.2013 סגרה משטרת ישראל את התלונה האמורה כשעילת סגירתה, הוגדרה כחוסר אשמה.
6. ביום 13.01.2013 הגישה המבקשת בקשה לצו הגנה בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן בתיק ה"ט 22857-01-13 כאשר המבקשת ציינה בפני השופט, בפניו נקבעה הבקשה לצו הגנה, כי מתנהלים הליכים בביהמ"ש לענייני משפחה בראשון לציון.
- שהרי עוד ביום 13.05.2012 הגישה המבקשת לביהמ"ש לענייני משפחה בראשון לציון תביעת מזונות ותביעת משמורת אשר נדונו בפני מותב זה ואף הוגשה בקשה לצו הגנה במסגרתה הגיעו הצדדים להסדר ולפיו נדחתה הבקשה לצו הגנה.
7. כאמור צו ההגנה ניתן ביום 13.01.2013 ע"י השופט בפניו נקבעה הבקשה. במסגרת ההחלטה הורה ביהמ"ש להעביר הדיון לבית משפט זה לצורך דיון במעמד הצדדים שניהם.
- משלא היתה מוכנה המבקשת לכל פשרה ולכל הסדר ומשביקשה למצות הלך צו ההגנה עד תום, התקיימו שלושה דיונים נוספים בבית משפט זה, וזאת ביום 30.01.2013, ביום 10.03.2013 וביום 19.03.2013.
8. בהחלטה מיום 19.3.2013 אשר ניתנה באולם בית המשפט בסופם של הליכי החקירה והבירור סברתי כי לא היה מקום מלכתחילה להגיש את הבקשה לצו ההגנה.

משהחלטה כאמור, אשר ניתנה באולם ביהמ"ש ובתום הדיון, החקירות והסיכומים, היתה הבסיס לכך שסברתי כי ראוי במקרה זה להטיל הוצאות, הרי שמצאתי להביא ההחלטה ככתבה וכלשונה:

"החלטה

זהו הדיון השלישי בו נדרש בית המשפט לשאלת צו ההגנה אשר ניתן ביום 13.1.13 ע"י כב' השופט ארז שני מבית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב.

היה זה לאחר שביקשה המבקשת את בית המשפט כאמור ליתן צו הגנה אל נוכח פגיעות אשר גילתה ברכב בו נהגה, פגיעות אשר ייחסה היא למשיב.

בית המשפט כאמור נתן צו הגנה ודיון במעמד הצדדים נקבע בפניי.

עוד בטרם הדיון, הגיש המשיב בקשה דחופה לביטול צו ההגנה אשר ניתן שלא כדין, כך לדבריו.

המשיב מכחיש בתגובתו מכל וכל את טענותיה של המבקשת כלפיו ומלין כי על אף שלא עשה דבר, הצליחה המבקשת לכלוא בתחילה את המשיב מאחורי סורג ובריח ולאחר מכן במעצר בית והכל נוכח צו ההגנה ותלונתה במשטרה על כי לכאורה השחית את רכבו של אחיה, פעולה אשר כאמור הוכחה מכל וכל ע"י המשיב.

זוהי כאמור הפעם השלישית בה נדרש בית משפט זה לסוגיה העולה מבקשתה של המבקשת לצו ההגנה האמור.

ייאמר מייד כי במועד הדיון הראשון הציע בית המשפט כי צו ההגנה יבוטל בהסכמה ברם, ההוראות המונעות קשר או מפגש בין הצדדים, יישארו על כנן.

להצעה זו לא היתה הסכמה, לא בישיבה הראשונה, לא בישיבה השנייה ואף לא בישיבה השלישית אשר נקבעה להיום.

חרף זאת, בישיבה הראשונה הסכימו הצדדים ובאי כוחם כי המחלוקת נשוא צו ההגנה תוכרע באמצעות בדיקת פוליגרף, הסכמה אשר קיבלה תוקף של החלטת בית משפט ברם, למרות האמור ומנימוקים כאלה ואחרים, חזרה בה בסופו של דבר המבקשת מהסכמתה.

משכך, הקדיש בית המשפט למעלה מ-4 שעות תמימות ב-3 דיונים שונים לבירור הסוגיה אשר מצאה ביטויה בבקשה לצו ההגנה מיום 13.1.13.

לאחר ששמעתי באריכות חקירות הצדדים אשר מיצו את זכותם עד תום, ולאחר ששמעתי סיכומי ב"כ הצדדים סבור אני כי לא היה מקום מלכתחילה להגיש את הבקשה לצו הגנה, לא היה מקום ליתן את צו ההגנה אשר ניתן ביום 10.1.13 ומשום כך צו ההגנה האמור בטל ומבוטל ואנמק את החלטתי.

ביום 13.5.12 הגישה המבקשת כאן את תביעותיה בבית המשפט הזה ובכללן תביעת מזונות ותביעת משמורת.

התביעות כאמור נדונו בפני מותב זה אשר גם להן הוקדשו שעות רבות וארוכות עד אשר נמצא פתרון והגיעו הצדדים להסכמות בשתי התביעות אשר הוגשו.

הסוגיה היחידה שנותרה ללא הסכמה הינה שאלת צו ההגנה.

התנהלותה של המבקשת מעלה בי יותר מצל של חשש כי עשתה היא בעבר במהלך הדיונים, כמו גם בבקשתה האחרונה לצו הגנה, שימוש לרעה, ציני, ושלא בתום לב בזכותה לעתור לבית המשפט בבקשה לצווי הגנה אשר מקבלים עדיפות עליונה ונדונים במעמד צד אחד.

ייאמר, בחקירתה הארוכה לא הצליחה המבקשת לבסס ולו ראשית ראיה לכך שהמשיב הוא שפגע ברכב האמור, אם בכלל.

בחקירתו הארוכה של המשיב הרי שגם לא עלה בידי ב"י המבקשת לבסס ולו ראשית ראיה לכך כי הדברים אשר יוחסו למשיב אכן אירעו.

רבות עשתה שימוש ב"כ המבקשת ברישום משטרתי אשר כותרתו "תיקים סגורים". דווקא ממסמך זה ניתן ללמוד כי עשתה המבקשת שימוש בלתי מסוייג בפניות למשטרת ישראל ובהגשת תלונות, אשר חלקן נסגר מחוסר ראיות.

העילות למתן צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 קבועות בסעיף 3 לחוק ועל פיהן:

"רשאי בית המשפט לתת צו הגנה לאדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

1. בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות כלפי בן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;
2. התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;
3. התעלל בבן משפחתו, התעללות נפשית מתמשכת או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול תקין וסביר של חייו".

יודגש, כי בפסיקה נקבע כי התשתית העובדתית צריכה להראות חשש סביר לקיומה של סכנה מוחשית מיידית.

כבר נקבע כי יש וראוי לבחון כי צו הגנה שנתבקש בא לשרת את מטרותיו של החוק למניעת אלימות במשפחה ולא כל מטרה אחרת.

ביום 3.1.13 הונח על שולחן בית המשפט תסקיר מטעם המינהל לשילוב חברי בעיריית ראשון לציון.

בתסקיר כאמור נקבע כי שיתוף הפעולה של האם ובכל האמור בהסדרי הראייה והביקור היה מוגבל ונראה כי היא מלאת חששות מהידוק הקשרים בין הבת לאביה.

עוד נכתב והודגש כי כל עיכוב בביצועם של הסדרי הראייה וכל נתק כפי שקורה בחודש האחרון רק פוגע בבניית הקשר של האב ובתו ואינו משרת את טובתה של הילדה.

גם עדכון נוסף לעניין הסדרי הקשר שבין האב לבין בתו מגלה את הקשיים שחווה המבקשת במפגשים כאמור, הגם שהללו נערכים במרכז קשר ומפוקחים.

ייאמר כי על פי החומר שבפניי הרי שעצם העתרות בית המשפט לענייני משפחה ברמת גן, הביאה באופן מיידי לביטול מפגש אשר אמור היה להתקיים בין האב לבת במרכז הקשר שברמת גן.

מהחקירות הארוכות להן נחשפתי סבור אני כי לא חששה של האם מפני האב הוא שהניע אותה לאורך כל הליכים להגיש תלונות במשטרה כנגדו ולבקש את בתי המשפט, ליתן צווי הגנה. מטרה אחרת היתה ועודנה בבסיס התנהגותה של המבקשת.

ייאמר לעניין זה כי בראשיתו של הדיון היום, שבתי והצעתי לצדדים ולבאי כוחם להסכים לביטולו של צו ההגנה מבלי לוותר או להודות בכל טענה, ברם יחד עם זאת, הבהרתי כי על פי הסכמתם תישמר הפרדה אשר נכפתה למעשה בצו ההגנה.

המבקשת, מטעמיה שלה, סירבה להצעה זו.

גם בחירתה של המבקשת לעתור בבקשה זו לצו הגנה דווקא לבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן, מלמדת לדעתי על חוסר תום לב שכן, היטב מודעת המבקשת להליכים המתנהלים כבר לאורך זמן בפני בית המשפט הזה, אשר מכיר ומודע היטב לדרכיה של משפחה זו ולהתנהלות הליכים לאורך חודשים.

אל נוכח התוצאה אליה הגעתי ואל נוכח התנהלותה של המבקשת, סבור אני כי יש לדון בשאלת ההוצאות.

מטרתו המוצהרת של החוק למניעת אלימות במשפחה היא ליתן סעד מיידי לבני משפחה הנפגעים ע"י בני משפחתם.

לשם השגת מטרה חשובה זו, נתן המחוקק בידי הקורבן לאלימות במשפחה כלי מהיר להתערבות מיידית של המערכת המשפטית ויצר הליך הפטור מאגרת משפט ושאינו מחייב ייצוג ע"י עורך דין אשר בסופו, מוענק סעד עתיר כוח כנגד בן משפחה אשר כלפיו נטען כי עבר על הוראות החוק.

מן העבר השני נוצר צורך של ממש וחשש של ממש כי ייעשה שימוש לרעה בהוראות החוק ולשם כך נחקק סעיף 11 לחוק הקובע הוצאות ופיצוי כנגד מי שביקש צו הגנה ובקשתו נדחתה.

כתב כבר ס' הנשיאה, כב' השופט יעקב כהן כי: "קשה כשאל היא פגיעתה של עלילת שווא המוטחת באדם משאין ביכולתו להפריכה לאלתר".

קשה להשתחרר כאמור מהרושם כי מטרתה של המבקשת אחרת היא ושונה מהמטרות לשמן נחקק החוק למניעת אלימות במשפחה.

די לנו באם נעיין שוב ושוב בתסקירים אשר הוגשו לבית המשפט לעניין הקשר שבין האב לבין אביה על מנת שנבין מטרתה והתנהלותה של המבקשת אשר הצליחה באמצעות צו ההגנה הזה, כמו גם באמצעות צווי הגנה נוספים ואחרים, לסכל את הקשר שבין הבת לאביה.

לפיכך, סבור אני כי נכון במקרה זה לעשות שימוש בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, ולחייב את המבקשת בהוצאות.

בטרם אעשה כאמור, ומכיוון שמיוצגת המבקשת ע"י הלשכה לסיוע משפטי, יגישו ב"כ הצדדים בתוך 15 ימים סיכומים לעניין ההוצאות.

משיושלם ההליך כאמור, תינתן החלטה משלימה במסגרתה אקבע את הוצאות הליך זה.

ניתנה והודעה היום ח' ניסן תשע"ג, 19/03/2013 במעמד הנוכחים.

נחשון פישר, שופט"

9. אל נוכח האמור, ולאחר דחיית הערעור והגשת הסיכומים וכפי שנקבע בשאלת ההוצאות, הרי שמצאתי לדון כעת בשאלת ההוצאות וכפי האמור בהחלטות שניתנו.

דיון והכרעה:

10. מטרתו המוצהרת של החוק למניעת אלימות במשפחה היא ליתן סעד מייד לביני משפחה הנפגעים ע"י בני משפחתם. לשם השגת מטרה חשובה זו, נתן המחוקק בידי הקורבן לאלימות במשפחה כלי מהיר להתערבות מיידית של המערכת המשפטית ויצר הליך הפטור מאגרת בימ"ש שאינו מחייב ייצוג ע"י עורך דין ואשר בסופו, ככל שנדרש, מוענק סעד עתיר כוח כנגד בן משפחה אשר כלפיו נטען כי עבר על הוראות החוק ובאופן כזה אשר חייב מתן צו הגנה.

ברם, מן העבר השני, נוצר חשש ובעקבותיו צורך של ממש למנוע כי ייעשה שימוש לרעה בהוראות החוק. לשם כך ומתוך רצון ליצור איזון ראוי מצא המחוקק לחוקק במסגרת החוק למניעת אלימות במשפחה, גם את סעיף 11 אשר קובע כי באם "דחה בית המשפט בקשה לצו הגנה וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש צו הגנה..." הן הוצאות לטובת אוצר המדינה ולטובת הצד שנפגע והן פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה, והכל על מנת לשרת מטרות החוק ולמנוע ניסיונות להשיג באמצעות חוק זה הישגים שאינם מן העניין.

סגן הנשיאה בדימוס, השופט יעקב כהן כתב בעניין זה כי "קשה כשאל הוא פגיעתה של עלילת שווא המוטחת באדם משאין ביכולתו להפריכה לאלתר" (ה"ט משפחה ראשל"צ 24672/11 צ' נ' צ').

11. סעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, הוצאות ופיצויים בפניית סרק:

"דחה בית המשפט הבקשה למתן צו הגנה וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש צו הגנה את אלה או חלק מהם:

(1) הוצאות לטובת המדינה ולצד שנפגע, בשיעור שיימצא לנכון.

(2) פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה".

12. המחוקק רואה איפוא בחומרה רבה את הניסיון לנצל את ההליך של צו הגנה לצורך אשר כלל אינו קשור למטרות החוק, ומסמיך את ביהמ"ש שלא לעבור על כך לסדר היום, שכן מתן צו הגנה הינו אמצעי דרסטי וחריף ויש להתריע מתדיינים בל ישתמשו בכלי זה שלא לצורך. שכן, המחוקק לא הגדיר את גובה הפיצוי והותיר את שיקול הדעת לבית המשפט וזאת על מנת להרחיק את השקר מהיכלי המשפט.

13. יפים לכאן דבריו של כב' השופט דרורי ב-ת"א (י-ם מחוזי) 3248/01 פלוני נ' אלמוני:

"יש לזכור כי צו הגנה, על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, הוא אמצעי דרסטי וחריף, המאפשר – במקרים רבים – מתן צו במעמד צד אחד, המשנה בבת אחת את אורח חייו ושלוותו של המשיב. כידוע, בתי משפט לענייני משפחה, נותנים משקל רב לבקשות למתן צו הגנה. מבחינה פרקטית, השופטים בבתי משפט אלה, על אף העומס הרב המוטל עליהם, מפסיקים דיונים, אפילו באמצע הוכחות ושמיעת עדים, ושומעים את המבקש לקבל צו הגנה, ביום בו מגיש הוא את בקשתו, וזאת כדי למנוע כל חשש של פגיעה פיזית ושל אלימות כלפי בני משפחה. לא רק המערכת המשפטית מופעלת במהירות, כאשר מוגשות בקשות לצו הגנה, אלא גם המערכות הנלוות...

מן הראוי, כי עורכי דין ומתדיינים בבתי המשפט למשפחה לא יעשו שימוש מופרז וכמעט כלאחר יד בבקשות למתן צו הגנה, שכן יש חשש שריבוי בקשות חסרות בסיס יביא לכך, כמאמר סיפור העם הידוע, כי כאשר יקרא הרועה "זאב זאב" לא יאמינו לו, לאור לקחי העבר".

14. הנטייה לפנות להליך במסגרת החוק למניעת אלימות במשפחה בלא עילה ובלא הצדקה בעת ובעונה אחת כאשר מתנהלים הליכים לפקיעת הנישואין, או בבירור תביעות המשמורת, נטייה פסולה היא, שעל בתי המשפט להתמודד עמה, להוקיע אותה ולהתריע מפניה.

15. כאמור במקרה דנן נטענו כנגד המשיב טענות הפוגעות בשמו הטוב וכן האשמות קשות אשר ייחסו לו בין היתר, כוונה לפגוע במבקשת ובבתם המשותפת על כדי כוונה וניסיון להורגם בתאונת דרכים קטלנית.

המשיב נאלץ לשהות לילה במעצר ולאחר מכן שהה במעצר בית במשך 3 ימים.

16. לבקשת צו ההגנה אשר נדונה בהחלטה זו, קדמה בקשה נוספת לצו הגנה אשר נמחקה ללא צו להוצאות על ידי המבקשת עצמה. לאחר שבמסגרתה וכחלק מן ההסכמות שנמצאו בה ביטוי, נדרש המשיב והסכים למפגשים עם בתו במרכז הקשר.

17. נוכח סירובה של המבקשת להגיע להסדר גם בבקשתה השניה לצו הגנה, ומתוך דבקותה ברצונה לנהל את ההליך דווקא וזאת תוך הפרת הסכמה דיונית לעריכת בדיקת פוליגרף אשר קיבלה תוקף של החלטה ביום 05.02.2013 ויכול שהיה בה כדי לקצר את ההליכים, נדרש המשיב לנהל הליך חקירות ארוך אשר כלל בין היתר הצגת ראיות וחקירות וגם בכך סבור אני כי יש כדי להשליך על שיקולי בית המשפט בבואו לקבוע גובה הפיצוי ופסיקת ההוצאות.

18. סבור אני כי על ביהמ"ש לעמוד על המשמר שמא ייעשה שימוש בבקשות לצו הגנה חסרות בסיס או גרוע מזה – חסרות תום לב, כדי להשיג מטרות זרות והישגים שאינם ביסודות החוק, שכן זו לדעתי בבחינת רעה חולה שיש לעצור ולמנוע.

לפיכך, סבור אני כי בעת פסיקת הוצאות ופיצויים מכוח סעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה בשל שימוש לרעה בחוסר תום לב בהליך משפטי, אין לשקול כשיקול עיקרי את מצבם הכלכלי של המבקשת או המבקש ואת עובדת היותם מיוצגים על ידי עורך דין מטעם הלשכה לסיוע משפטי.

ראוי להבהיר כי העובדה שצד מיוצג ע"י עורך דין מהלשכה לסיוע משפטי אינה יכולה להוות ולא תהווה מעי חסינות מפני קביעת הוצאות ופיצויים, אשר תאפשר למתדיין להוסיף וליזום הליכים שבינם ובין האמת אין דבר וחצי דבר, ומתוך מחשבה כי לכל היותר, ידחה בית המשפט את הליך הסרק בו החל.

19. מחשבה שגויה שכזו אין בינה ובין מיצוי זכויותיו של מתדיין דבר וחצי דבר.
מובן וברור כי ראוי לאפשר לכל אדם גישה לבית המשפט ולערכאות בלא כל חשש ויראה ובלבד שההליך שייזום מבוסס על אדני האמת והדין.
כשבסופם של הליכים, לאחר בירור, חקירה וליבון, נמצא שלהליך המשפטי לא היה מקום וראוי היה שלא יוגש מלכתחילה ו/או ראוי היה כי יתנהל אחרת, הרי שאין חסרון הכיס, יכול עוד להוות מחסום לחיוב בהוצאות ואיננו יכול להוות חסם מפני גיבוש זכויותיו של הניזוק לפיצויים, כאמור בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה.
20. אשר על כן ולאור כל שנאמר, מאתי לחייב את המבקשת בתשלום הוצאות ופיצויים לטובת המשיב בסך של 30,000 ₪ ומצאתי לחייבה בתשלום נוסף של 10,000 ₪ לטובת אוצר המדינה.
את תשלום ההוצאות והפיצויים לטובתו של המשיב מצאתי לחלק ל-12 תשלומים שווים ורצופים בסך של 2,500 ₪ כל אחד.
את החיוב לטובת אוצר המדינה מצאתי לחלק ל-20 תשלומים שווים ורצופים של 500 ₪ כל אחד.

21. משניתנה החלטה זו תואיל מזכירות בית המשפט לסגור ה"ט 13-01-22857.

החלטה זו ניתנת לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתנה והודעה היום, ד' אדר תשע"ד, 04 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

נחשון פישר

נחשון פישר, שופט